

СИМФОНИЧНАТА МЛАДОСТ НА РУСЕ

Концертът на 8 т. м. в рамките на „Мартенските музикални дни“ на Младешкия симфоничен оркестър при междусъюзния дом на културата в Русе имаше програма, която по тематика най-директно се свързваше с посвещението на фестивала. Първата част съдържахме три произведения от съвременни съветски композитори — „Празнична увертюра“ от Анатолий Богатирьов, „Ода в памет на В. И. Ленин“ от Арам Хачатурян и Кантата за детски хор и струнен оркестър „Винаги жив“ от Михаил Раухвергер, също посветена на Ленин. Втората част бе заета от най-известната творба на Бетховен — неговата Пета симфония.

Увертюрата на Богатирьов — едно произведение в популярен фолклорен стил — не представляваше проблем за оркестъра и изглежда поради това изпълнението ѝ премина по линията на външната раздвиженост и увлечението по ефектите и силни звучности (между прочем те не навсякъде бяха ясни и чисти). С по-голямо задълбочава-

не в съдържанието и стремеж да се разкрие музикалната ѝ драматургия — бе изсвирена „Ода в памет на Ленин“. За разлика от увертюрата, тук имаха по-логично оправдание и затова прозвучаха по-убедително внушителните звукови масиви и бързите нараствания и контрасти в динамиката и изстроението, типични за изпълнителския маниер на диригента и оркестъра.

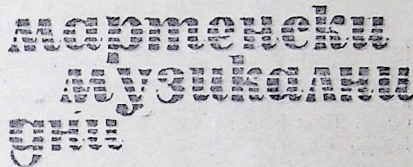
Кантата от Раухвергер се оказа интересно и привлекателно произведение, в което образът на Ленин и картини от революцията са намерили художествено превъзходение със специфични за детските възприятливи музикални средства. Тя се състои от шест части, представляващи всъщност по-разширени детски масови песни със съпровод на струнен оркестър. Главната роля тук играеше Представителният хор при Дома на пионерите в Русе, който цял в отличен ансамбъл с оркестъра под палката на Вачев. Хорът притежава красив, свеж и наситен звук, нито цялата му е ясна и чиста (малки отклонения имаше по-

ради умората на децата в четата и отчасти в последната част). Въпреки големия си състав от 114 пионера (по-точно пионерки, защото момчетата са само няколко), хорът е подвижен и гъвкав. Фразировката му се отличава с ле-

кота и пластичност; големият състав обаче пречееше по-рядко да се открият типичната „звънявост“ на детските гласове. Възбуждащото изпълнение на тази кантата показва, че този хор е цялостна представителен, не само по название, но и по своите високи качества. И неговият диригент Антони Николов заслужава специална похвала за своето педагогическо и художествено умение.

Младешкият оркестър и друг път е свирил произведения от крупните форми — симфонии и концерти. Но досега такова монументално и сложно творение като Петата симфония на Бетховен той не е дръзвал да включи в репер-

тоара си. Изпълнението, което чухме, ни увери, че в своя десетгодишен развой оркестърът вече е стигнал равнище, което му позволява да се чае ме с такава отговорна и трудна художествена задача. За успеха на това изпълнение трябва да се отдаде дължимото на Стефан Вачев. Той положи верни и стабилни темпа, изграждаше убедително музикалната форма, с усет за мярка разгръщаше динамики-

те и нюансите. Диригентското му ръководство бе авторитетно и темпераментно (на места допускаше неовладани жестове и телодвижения). Оркестърът свиреше стегнато, звуковата му палитра бе богата, духачите имаха чудесни прояви. Най-хубавото бе, че Вачев поднесе една интерпретация, отговаряща на душвността на детско-юношеския оркестър, на която са далечни дълбокия, фаталистичен трагизъм и конфликтността на Бетховеновата музикално-философска мисъл. На преден план в неговата интерпретация стоеше устрема на борбата, патоса, радостта. Осмислена в такъв дух и пресъздадена с подкупващо умение, музиката на Петата симфония стана понятна и достъпна и за младите слушатели, които преобладаваха в препълнения салон, тя изключително ги завладя и развълнува. Това изпълнение може би е най-голямото постижение на Стефан Вачев и младите русенски симфонисти и то заслужил навълно ентузиастичните ръкопляскания и спонтанните викове „браво“ на публиката. Нека този голям успех бъде еталонът, който ще отмерва в бъдеще тяхната благородна творческа дейност.

Евгени ПАВЛОВ